

Izhaja vsako soboto ob 6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaških tobakarnah kakor „Edinost“ po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobivajo to prilogo vse leto, ako priložijo naročnini za „Edinost“ še 1 gld.

NOVIČAR

Cene oglasov v „Novičarju“ so: za petit-vrstico 8 kr., za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obsegalo navadnih vrstic. Poslana, javne zahvale, osmrtnice in domači oglasi, po pogodbi.

Frankovana pisma in rokopise je pošiljati vredništvu „Edinosti“. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Poslanec Spinčić o Lloydovem arzenalu.

V seji poslanske zbornice dne 3. marca 1893. oglašil se je posl. Spinčić. Potegnil se je za razna potrebna dela po pristaniških primorskih in za pospeševanje trgovske mornarice; grajal je upravo Lloyda, ker je kar zavrnila neki hrvaški dopis trgovinske zbornice v Spletu ter se slednjič doteknil tudi Lloydovega arzenala. Odstavek Spinčićevega govora, govorec o arzenalu, se glasi: Kar se tiče Lloyda izpregovoriti bi bilo še nekoliko besedij. Tu bi bilo naglašati še marsikaj. Meni je došlo več pisanih pritožeb, a omejili se moram samo na to, česar se je doteknil predvčeranjim g. minister za trgovino, odgovarjajoč na neko interpelacijo.

Govoril je namreč o dohodkih in stroških ter je potrdil, da manji dohodki, torej primanjkljaj za leto 1892. nasproti letu 1891. znaša 311.606 gold., vzlic nekaterim zelo ugodnim okolnostim, nastavšim v tem letu osobito vsled kolere v Hamburgu — ker sta se vsled tega v Trstu pomnožila uvoz in izvoz. Njegova prevzvišenost rekel je nadalje, da moramo — ako hočemo prav soditi stanje društva — vzeti v obzir ne samo dohodke, ampak tudi prihranitve, ki so se dosegle v arzenalu.

Gospóda! Jaz se bojim, da se je varčilo največ le pri delavcih, in to pri najnižjih, najsiromašnejih, in da se je prav malo privarčilo pri ostalih strokah. Piše se mi, da so v poslednji dobi odpustili 350 delavcev, in sicer takih, ki so delali tam po 10, 20, 30 in celo 40 let, in ki bi bili še sedaj sposobni za delo. Samo nekaterim od njih, kakim trideseterim, dovolili so mirovino 8 gold. na mesec za eto dni.

Po preteku leta pa naj mrjo od lakote, kakor vsi drugi, ki so delali toliko let, a ni se dobili mirovine niti za jedno leto (Čujte, ho! — Posl. Lueger: A Lloyd se daje abvencija!) Ti ljudje ne umejo nikakega družega dela in sploh ne morejo najti dela — vrženi so na ulico.

Ne zahtevam, da se morajo obdržati delavci, kadar ni dela, ali če je res, kar se mi piše, tedaj se morajo le grajati ta odpuščanja. V poslednjem času, ako sem prav poučen, dalo je namreč društvo graditi v inozemstvu tri parobrode: „Maria Valeria“, „Gisela“ in „Vindobona“ in sicer prva dva na Angležkem, poslednjega pa na Pruskem. Ali ni bilo mogoče napraviti vse te tri parnike v Lloydovem arzenalu v Trstu? (Posl. Vašaty: Mi napredujemo!) Tako ne bi bilo treba odpuščati delavcev. Ali naj tudi tu podpiramo inozemce, dočim naše ljudi mečemo na ulico? (Odobranja pri somišljenikih.)

Tu mi je pridodati še jedno. Pripisal je mi je obširen imenik s pristavkom, da so ljudje, ki so ostali na delu, rodom Italijani, to je iz kraljevine Italije (Čujte, čujte! od strani somišljenikov.)

Ti ljudje — mej njimi je baje tudi jeden, ki ni avstrijski državljan, kajti govori se, da je pred leti šel v Italijo k orožnim vajam — so se obdržali, dočim so se odpustili naši ljudje.

Stvar seza vendar malo predaleč. Naši ribiči se zapostavljajo italijanskim, naša vina so se skoro ugonobila na korist italijanskim (Odobranja od strani somišljenikov) in sedaj se odpuščajo naši ljudje z dela, a ljudje drugega kraljestva se

obdržujejo pri delu. Zaklicati bi morali zares: Quo usque tandem! (Posl. Brzorád: Po Stremayrju so Hrvatje ptuji v Avstriji! — Posl. Vašaty: Vse je ptuje, kar je slovensko!)

Zatem je posl. Spinčić izražal razne želje gledé na železnice v Istri. Ta del njegovega govora priobčimo prihodnjic.

NOVIČAR.

Naš presviti cesar biva še vedno pri Nje Veličanstvu v Territetu v Švici. Cesar in cesarica počutita se izborna. Ni še določeno, kedaj odpotuje cesar od tam.

Papežev jubilej. Edini vladar, ki ni čestital papežu povodom njegovega jubileja, je kralj italijanski.

Dru. Antonu Gregorčiču je odleglo toliko, da more maševati. Sicer pa še ne hodi iz hiše. — Minoli teden počastil je bolnika se svojim obiskom prevzvišeni nadškof goriški.

Odličan gost. Včeraj je došel v Trst vodja deželne vlade kranjske, baron Hein.

Izjavi ruske vlade, naperjeni proti premembi ustave na Bolgarskem, pripisujejo povsodi veliko važnost. Z ruske strani se naglašja, da so posledice tej izjavi neizogibne in jo je smatrati tudi kot odpor proti trojni zvezi. Omenjena izjava imela je baje tudi namen, namigniti bolgarski duhovščini, naj se še odločneje upre premembi ustave. (Ustava se ima namreč premeniti v tem zmislu, da odpade zahteva, da mora biti vladar pravoslavne vere; vse to pa zato, da bi se mogel sedanjí knez poročiti s princeso Marijo Lujizo, hčerjo vojvode Parmškega.)

Slovenskih posojilnic bilo je koncem 1891. leta 54, katere so skupno nesle 66,226 gld. čistega dobička, dasiravno je bilo 28.317 gld. upravnih troškov. Vse te posojilnice mela so ob tistem času v goldinarjih: 440.937 deležev, 4,955.550 hranilnih ulog, 10,540.766 prometa in 293.388 rezervnih fondov.

Če se pomisli, da se je večina teh posojilnic ustanovila še le pred malo leti ter je vsak začetek težak, mora nas silno veseliti, da imajo vendar že čez 293 tisoč prihranjenega denarja in da je bilo 1891. leta čistega dobička že čez 66 tisoč gold. Koliko ga bode še le čez 10 ali 20 let, ko se naše posojilnice bolj udomačijo, in koliko dobrega imamo potem pričakovati od njih! Odveč bi bilo razlagati velevažni pomen teh zavodov, omenjamo samo, da se sedaj lahko za par odstotkov izposoja na Slovenskem denar, tako, da količkaj vrednemu gospodarju ni treba iti več oderuhom v kremplje.

Ob enem pa je tudi dana večja priložnost, prihraniti kak groš za vsako potrebo. Kakor čebelica nosi priden gospodar krajcar na krajcar v hranilnico, kupček postaja veči in veči, veselje do varčnosti pa rase v enaki meri s pomnoženim številom čukov (gld.) Kedar se je tako nekaj že nabralo, prislepi se nekega dne kaka dobra kupčija in varčni gospodar more koj potegniti svoje prihranjene novce iz hranilnice ter jih obrniti kakor mu najbolj kaže. Kako je to lepo, ko mu jih pošetejejo eden vrhu družega!

Ker naše posojilnice in hranilnice sprejemajo vsakeršne, tedaj tudi najmanjše

uloge, je ravno ubožnejšim dana ugodna prilika narediti si z varčnostjo kak krajcar, da jim ob sili ne bode treba hoditi prosit od Ponceja do Pilatuža in biti vsem podložni; kajti kedor si denar izposoja, ni samo primoran plačevati velikih obresti, nego on mora nositi klobuk vedno v rokah v sramotno znamenje, da je ne samo reven, temveč tudi nemaren malhar.

Veseli vesti! V Tolminu so osnovali ljudsko posojilnico, v Cerknem pa hranilnico in posojilnico; v Kobaridu pa snujejo baje občinsko posojilnico, za katero bi jamčila občina. — Te vesti nas veselijo posebno, ker nam pričajo, da se mej nami bolj in bolj širi prepričanje o potrebi osamosvojenja na gospodarskem polju. Ako se osnuje mej nami dovoljno število takih zavodov in ako se bodo naši ljudje tudi posluževali teh zavodov, — bodisi kadar potrebujejo denar ali kadar ga imajo na razpolago — prepričamo se kmalo, da Slovenci vendar nismo taki grozni reveži, kakor se misli v obče in kakor mislimo tudi mi sami — ampak da je mej nami najti še marsikak groš.

Čehi znajo. V Pragi, ki šteje 184 tisoč prebivalcev, mej katerimi je le kakih 30 tisoč Nemcev, sklenil je magistrat odpraviti česko-nemške ulične napise ter jih namestiti se samočeskimi. Prva taka tablica se je res tudi že uzidala te dni. Da so Nemci proti temu hitro se pritožili pri namestništvu dokazuje, da v mestu z mešaním prebivalstvom kakor je Praga, morajo biti napisi ulic dvojezični, se razume, toda dobiček bodo imeli od tega le Čehi. Če se namreč razsodi kakor Nemci žele, tedaj bodo Čehi, sklicevaje se na ta odlok, zahtevali namesto doseđanjih samo nemških dvojezične t. j. tudi česke ulične napise po vseh mestih, kder so v manjšini. Če pa bo smela imeti zlata Praga le česke napise, bode tudi prav, kajti s tem pridejo do enake pravice z Nemci, odločevati poljubno o jeziku javnih prostorov, kar bo Nemce seveda neizrečeno jezilo, ker si še zmirom domišljajo, da se v nebesih moli samo po nemški in da je Bog ustvaril ves svet samo zanje.

Ena starša, pa vendar nova je tudi ta, da je praški magistrat lani dozidal veliko novo vojašnico za brambovce. Dokler pa se mu ne dovoli napraviti na njej le češki napis, ne mara kasarne oddati erarju.

Kedaj postanemo mi tako jekleno-odločni, za sto let ali prej?

Zlobnost lahonska presega vse meje. Dokler je živel še ranjki „Il Cittadino“, stekalo se je vanj vse, kar so imeli najpodlejšega in ovaduškega povedati tržaški krivonosni njega dopisniki. To „častno“ ralogo je prevzel po „Cittadinovi“ smrti „L'Indipendente“, h kateremu so se zatekli vsi sotrudniki propalega lista. Te dni je prinesel — kakor smo že omenili — nek dopis iz Škeduja, v kojem se na nesramen način ščuva proti tamošnji duhovščini. Oblast je sicer storila svojo dolžnost in je zaplenila gnusobo, ali žal, čitali so jo premnogi in tako dosežajo ti hujskači vsikdar kolikor toliko svoj namen. Enake zlobnosti morejo iziti samo iz peresa nesramneža, kakoršen more biti omenjeni dopisnik. Taka pisava se mora studiti vsakomur. Proti tem „liberalcem“ bi se morali postaviti v boj mi vsi, zložni kakor jeden

mož, mesto da se umetno neti nesloga v domačem taboru.

90 tisoč goldinarjev darov nabralo se je samo z majhnimi doneski v enajst letih za „Narodni dom“ v Ljubljani, ki se prične graditi še to pomlad ter bo veljal kakih 150 tisoč gld.; prihodnje leto na jesen se popolnoma dokonča. Namenjen je našim narodnim društvom, v prvi vrsti za čitalnico, telovadno in dramatično društvo. Te poslopje utegne postati če ne najlepša stavba, pa vsaj ena najkrasnejših v beli Ljubljani, središču Slovenije, v čast in ponos nam samim, pa tudi v velik prospeh narodne stvari. Na njega prođelje (fasado) bi se pač lahko zapisal se zlatimi črkami narodni pregovor:

Zrno do zrna pogača,

Kamen do kamena palača.

Našim nasprotnikom je kar mrzav v pamet, ko opazujejo čudovite naše napredke.

VIII. seja občinskega sveta tržaškega bila je v četrtek. Dnevni red tudi te seje bil je popolnoma nezanimljiv, kajti ostale so na istem nerešene točke VI. in VII. pretrgane seje in dodalo se je še: čitanje obračuna mestnega muzeja lepih umetnosti „Revoltella“ za leto 1892. ter proračun zdravstvenega odseka (nasl. II. in IV.). — Odprl je sejo župan ob 1½ uri v prisotnosti 30 svetnikov. Zapisnik zadnje seje odobren. — Sprejme se predlog ravnatelja mestnih otroških vrtov, da se razširi telovadnica otroškega vrta na Reni stari, v kojoj svrhu je ponudil Boštjan Berger v dar kos zemljišča tik otroškega vrta; to razširjenje stalo bode 3560 gld. — Sprejme se tudi predlog poročevalca Slokovića, naj se nagradi pomočnike šolskih slug z 25 gld. na leto v šolskih poslopih z 11—15 šolskimi sobami, z 50 gld. v poslopih z 16—20 sobami, z 100 v takih z 21—25 sobami in 125 gld. v poslopih, koja imajo 26 ali več sob. Nova ta nagrada stopi v krepost s 15. t. m. — Odobrijo se brez ugovaranja obračuni raznih mestnih muzejev. — Zdravstvenemu odseku dovoli se prekoračiti proračun za 3128 gold. 26½ kr. za troške v svrhu pobijanja kužnih bolezní in za 112 gld. 23 kr. dotične doklade. — Ob 8. uri konča javna seja in nadaljuje se tajna. V isti vršila so se razna imenovanja občinskih uradnikov in učiteljev ter delile se podpore.

Goriška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda je imela v minolem letu 638 gld. 69½ kr. dohodkov.

Važno za društva. Najvišje sodišče izdalo je gledé tolmačenja društvenega zakona jako važno razsodbo. Neko sodišče oprostilo je namreč tri društvene načelnike zatožbe, da so kršili društveni zakon, ker niso pravočasno naznanili tri društvene nepolitične shode. V varstvo zakona oglašila je generalna prekura-tura ničnostno pritožbo in najvišje sodišče je spoznalo za pravo, da je vsak društveni shod vsaj 24 ur prej naznaniti pristojnemu oblastvu, naj so shodi politični ali ne, in da je posebe naznaniti tudi vse tiste shode, kateri se vrše redno vsak teden na določen dan.

Bolniške blagajne in zavarovalnice proti nezgodam. Člane naših podpornih društev utegne zanimati nastopno: Vlada nameruje baje nekoliko preosnovati postavo o zavarovanju proti nezgodam. To priliko utegnejo porabiti bolniške blagajne, da se otresejo dolžnosti, koje jim naklada §. 6. zakona o zavarovanju proti

nezgodam. Ta §. določa namreč, da je zavarovalnica proti nezgodam zavezana skrbeti za ponesrečena še le potem, ko so pretekli 4 tedni, odkar je postal nesposoben za delo vsled dogodivše se nezgode. Popred pa morajo skrbeti zanj bolniške blagajne (v našem slučaju podporna društva). Bolniške blagajne menijo, da je to krivica, ker zavarovalnica proti nezgodam bi morala skrbeti za ponesrečena takoj od prvega dne, ko se je dogodila nezgoda. Temu pa se zopet upirajo zavarovalnice, češ, da ni mogoče, da bi se one brigale za vsako nezgodico, koji posledice trajajo morda le malo dni. To pa bi stalo toliko, da ne bi bilo v nikaki primeri z nezgodo. In tudi za ponesrečence bi bilo slabo, kajti okrožja zavarovalnic so velika in bi morali predolgo čakati na pomoč. — To so torej razlogi z jedne in druge strani in mi menimo, da najbrže zmagajo zavarovalnice.

Cesarski namestnik česki mudil se je te dni na Dunaju. Govori se, da v zadevi imenovanja českega ministra rojaka.

Podraženje vožnih cen na državnih železnicah. Svetu državnih železnic, ki bode imel svojo sesijo v spomadi, predložil se bode baje načrt generalnega vodstva, kako naj se povzraha sedanji pasni tarif. Vožnja bi se podražila vsled tega za 25%. Za kilometer bi se torej nasledje plačevalo namestu 1 kr. v III. razredu 1¼ kr., v II. razredu 2½ kr. (namestu 2 kr.) in v I. razr. 3¾ kr. (namestu 3 kr.) Ta tarif je že zdaj veljaven na nekaterih železniških progah. Za to pa se bode od 200 kilometrov naprej računalo odslej po 25 kilometrov, mestu dozdanjih 50, posamične pase. Nameravano znižanje vožne cene pri brzovlakih se ni vzelo v poštev in ostanejo torej te cene nespremenjene.

Dober nauk. V Peterburgu se visoki politički krogi vedno še niso pomirili, ker je angleški poslanec zadnji dvorni ples nagloma in demonstrativno ostavil. Vzrok bil je nastopni: K slavnostnemu obedu odkazal je dvorni maršal angleškemu poslancu mesto na dolnjem koncu mize, mej tem ko je sedel Emir bakarski na gorenjem koncu. Ponosnemu Angležu to ni bilo prav ter izjavil je maršalu, da ni navajen stavljanja se pod ruskega podanika. Na to rezko izjavo ostavil je dvorano. Ko se je carju stvar poročila, rekel je: „Gospod poslanec je morda zabil, da je emir naš gost in pa da je v nas navada občevati s podanimi našimi knezi uljudneje, nego je to navada Angležke“.

Pot okolu zemlje v 64 dneh. Slavni učenjak in romanopisec Julij Verne je pred več leti dokazal, da se more končati pot okolu zemlje v 80 dneh, čemur se je vse čudilo. Sedaj pa se je oglasila ameriška železniška družba, katera za 1250 gld. prepelje vsacega po daljši poti v 73, po krajši pa v 64 dneh, kakor želi potnik videti več ali manj mest.

Včasih se je rabilo samo do Dunaja toliko časa! Morda iznajdejo počasi tudi kak telegraf za ljudi, ki nas kar naenkrat pahne v Ameriko, od ondot pa nazaj.

Nadebuden dečko. V Tržaškem hôtelu „Al buon Pastore“ zasledila je policija nadobudnega dečka, nekega dijaka iz Brezanya v Gališki, starega šele 16 let. Fantič je v spremstvu svoje ljubice utekel z doma in v naglici vzel nekaj preveč denarja soboj. Ko so ga v Trstu, kamor ga pa ljubica ni spremila, preiskali, našli so pri njem še 676 gld.

Tamburaški zbor snujejo pri „Goriškem Sokolu“. Starosta tega društva je bil izvoljen v nedeljo gosp. Anton m. Obizzi.

55 let v ječi. — V gradiščanski jetnišnici je umrl 74-letni Ambrož Klug iz Grada. V Gradšču je bil zaprt celih 39 let, poprej pa je prestal že 16-letno ječo zaradi nekega drugega zločina, vsega skupaj torej 55 let. L. 1854. je bil obsojen na smrt. potem pa pomiloščen na dožmrtno ječo. Imel je večkrat priložnost, da bi pro-

sil za pomiloščenje in svobodo, a ni hotel, ker se je v ječi dobro počutil.

Umrlijivost v Trstu. Od nedelje dne 26. februarja do vštete sobote dne 4. marca umrlo je v Trstu 88 oseb: 54 možkih in 34 žensk. V istem tednu minolega leta jih je umrlo 87.

Dve leti ječe je vjel pri tukajšnjem deželnem sodišči neki Nikolaj Cutino, ker je vkradel svojem tovarišu, mornaju Martinu Jurichu, izpod vzglavja 300 gld.

Nagloma je umrl kočijaž Fran Žnidaršič iz Ljubljane. Zadel ga je menda srčna kap.

Beračeva suknja. V mestu Caracal na Rumunskem umrl je te dni berač. Zadnje trenutke življenja svojega rotil je še svojo ženo, naj ga da pokopati v njegovi oguljeni suknji, kojoj je imel noč in dan na sebi. Žena mu to obljubi in berač mirno umre. Pride pa tolažit ženo nek njen sorodnik, kateri je prinesel tudi boljše suknjo soboj, da se mrliča v njej pokoplje. Udova mu pripové, kojoj čudno željo je izrazil pokojnik — toda možu dozdevala se je stvar sumljiva. Sleče mrliču suknjo, jo preišče in glej! v podlogi najde vštih 35.000 frankov v papirju, katere je mislil berač odnesti soboj v boljše večnost! — Tako pripovedujejo rumunski listi. Ako je bilo baš 35.000 frankov ali več, — priseči na to ne moremo, kajti šteli jih nismo.

Porotno sodišče je z razpravo z dne 7. t. m. zaključilo svoje zasedanje. Zadnja razprava vršila se je proti 50 letni Margareti Staré iz Kranja in nje sinu Janezu radi ponarejanja denarja. Oba sta bila spoznana krivima in je sodišče obsodilo Janeza Staréta na 10 mesecev in Margareto Staré na 6 mesecev težke ječe.

Kako se bere? Ti ne to ne je že ma kar one, pove prihodnjic „Novičar“!

Razne kazenske razprave.

Če slepec slepeca vodi, padeta obadva v jamo.

Jožef Vidan je slep na desno oko, pa tudi na levo vidi malo. Vendar bi pa rad družim zdravil oči. Dečka Briščeka bi bil rad ozdravil za 30 kr., a izjalovil se mu je vspeh. Moral se je 9. t. m. opravičevati zaradi prestopka po §. 343. k. z. ter bil obsojen na 3 dni zapora.

Pred 40 leti zdravil je njega samega pokojni zdravnik Capeletti ter mu izročil recept. No po tem receptu je on doslej zdravil vsako bolezen na očeh, in nekateri prebivalci gorenje okolice verjeli so v čudapolno škatljico masti.

Občinskemu zdravniku očital je pri obravnavi nelojalnost rekši: „To ni dostojno od vas, gospod zdravnik, da imate tako malo obzira na svojega kolego, ki vas je zvesto podpiral v vašem poslu“. Obljubil je sodniku obtoženec, da ne bo odsehmal nobenemu več mazal oči, akoprem bi videl soseda na mestu oslepeti.

Za slučaj, da Vidan ne izpolni svoje obljube, opozarjamo prebivalce gorenje okolice in sploh okoličane, naj se ne puste slepiti od krivih zdravnikov in naj ne izpostavljajo nevarnosti svojega zdravja.

Čevljar naj ostane pri svojem kopitu.

Omejena odgovornost.

Sodnik (obtoženec): Poslednje kolo vašega voza zadelo je ob nogo dečka N. Kaj porečete v svoje opravičenje?

Obtoženec: Jaz kot kočijaž sem odgovoren le za prvo premo, občinstvo pa mora paziti, da druga prema kam ne zadene.

Ni vse zlato, kar se sveti.

Bila je glavna razprava proti nekemu obtožencu, ki je došel v črni obleki, v rokavicah, z naočniki, in zlato verižico, pripeto ob telovnik. Zatožen je bil radi krađuje.

Poškodovanec: Jaz ne zahtevam, da se ga kazni, samo mojih 20 gld. naj mi povrne, ki mi jih je ukradel. Lahko

plača, saj je vedno oblečen kakor prvi meščanski gizdalin.

Obtoženec (proti poškodovalcu): Nimam družega na sobi nego to, kar vidiš. Da slečem iz sebe, kar ni mojega, ostal bi nag v samih naočnikih nad nosom. Kako naj bi ti povrnil škodo?

Pogojna izpoved.

Sodnik (obtoženec): Tolarček so dobili v vaši posesti; priče so vas videle; kaj bi nadalje tajili, mari povejte po pravici, da si vsaj zljajšate svojo kazen!

Obtoženec: Če je tako, naj pa bode — porečem, da sem ukrad srebrenjak; pa le zategadelj, da me ne smatrate lažnikom, pa da me ne sodite po pregovoru: Kdor laže, krađe.

Neka stranka, ki je imela poslednje dni opraviti pri kazenski preturi, bila je navzoča pri neki obravnavi, ki se je vršila zoper necega Rutarja (laškega podanika), ki je govoril čisto slovenski, kakor mi govorimo. Čudil sem se, pravil nam je naš sporočitelj, da se na Laškem govori tako lepo slovensko in že sem mislil, da je tega človeka le slučaj zanesel v Italijo. A poslušal sem nadaljno razpravo, pa poizvedel sem, da so bili tam rojeni tudi njegovi pradedje in da drugi njegovi sorojaki ravno tako govore slovenski, kakor on. Še bolj sem se čudil, ko sem zaslišal ime njegovega rojstnega sela in političnega okraja, v katerega področje spada ta italijanski podanik.

Od kod mislite, da je omenjeni Rutar?
Iz „Oblice“ — v „Srenjskem“ okraju — v Italiji! — Menite morda, da se šalim? Ne! to je zgolj resnica! Vzemite v roke zemljepis, pa se prepričajte, da je Oblica (Oblizza) — okraj Srenja (popačeno Sregna) doli v jasni Italiji!

Potem naj poret nekateri mestni očetje alla Mojzes, Angeljski in Sablovič, da ni Slovanov na svetu!

Smešnice.

Pogovor med okoličanoma o politiki.

Jape: Zakaj se Taaffe-ova politika tako počasi giblje kakor trdi rog?

Šime: Oblast! Kaj ne veš, da so jej posekali noge Mladočehi?

Jape: Kdo so pa ti Mladočehi?

Šime: To je neka mešanica starih in mladih Čehov!

Jape: Kaj pa bo s Taaffejem?

Šime: Nikar se ne boj zauj! Njemu nikoli ne pomanjka kos polente (žgancev), kakor nama dvema.

Jape: Pa menda ne pojde v pokoj?

Šime: Saj mu ni treba, on živi vedno v miru brez skrbi — državni poslanci mu grede vedno na roke.

Jape: Kaj pa sklenejo v državnem zboru zdaj, ko nima več politika nog?

Šime: Ti nimaš še pojma o politiki. Politika ne sme nikoli ničesar skleniti. Potrpi pa ti jaz povem, kaj je politika. — Sčebetati — včasih tudi modro molčati — pretresovati — rešetati — grohotati se, ako se drugi jezè — zagotavljati in obljubovati, pa nič ne dati — obračati se po vetru — vedno na druge zidati — družega proti družemu hujskati — vedno prigovarjati in prepričevati, da le kdo verjame — in če je mogoče — vse voditi za nos.

Jape: Vrag vzemi politiko! — Bog!

A. Svoji hčerki moram poiskati drugega zdravnika, ker jo je dosedanji pri nje zadnji boleznii slabo zdravil.

B. Čudno, saj je N. na glasu kot zelo dober zdravnik.

A. Vender je res, da je zdravil mojo hčer popolnoma neprimerno.

B. Ali jej je morda zapisal škodljivo zdravilo?

A. Ne, to ne, ampak zaročil se je z neko drugo!

SVOJI K SVOJIM!

E. Šverljuga, brivec v Stadion št. 1, priporoča se slav. občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

Prodajalnica in zaloga jestvin

„Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“, vpisane zadrugo z omejenim poročivom v ulici Belvedere št. 3., bogato založena z jedilnim blagom razne vrste in po nizkih cenah se priporoča kupovalcem v Trstu in iz dežele. 51-104

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskalice. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“

v ulici „Casserna“, glavni shajališči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpologo časopisi v raznih slovenskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Pivarna Lavrencič

via Rossetti (nasproti lekarne E. Leitenburg) priporoča svoja izborna isterska vina častitim družinam po najnižji ceni 28 kr. liter v stanovanje postavljen; naročila pod 28 litrov se ne sprejmejo. — Častitim gostom se priporoča tudi izvrstno pivo in izborna kuhinja ter dobra isterska kapljica.

Mlekarna Frana Gržine

iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter neposredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

Josip Kocjančič,

Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Gostilna „Alla città di Graz“

Via Gep- pa št. 18 poleg kavarne „Univerzo“ priporoča se Slovencev v mestu in na deželi. — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem Cl. JAKOB KUMAR

Martin Krže,

Piazza S. Giovanni, št. 1, trgovina z mnogovrstnim lesnim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Gostilna „Štoka“

staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovencev v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako mešanom, kakor na deželo. Cl.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sargenté (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirajajo jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v ceno. Cl.

B. Modic in Grebenc,

na voglu V. St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Antonijeta Drenik,

Via Piccolomini št. 2, se priporoča tržaški slovenski gospodi za vsakovrstna dela, spadajoča v stroko šivilje, po najnovejši parizki in dunajski modi. Zagotovljuje točno postrežbo v popolno zadovoljnost in po nizkih cenah. 25-52

Franca Potočnika gostilna

„Andemo de Franz“ v ulici Ireno se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg obk. kov. Ciozz) najosrednja lega v Trstu.) Prostori so odprti in proskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur poplunoči. Izvrstna namizna in došertna vina, izborna kuhinja. Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljni naklonjenosti slavnemu občinstvu. Ponižni P. Favero.

Narodni koledar

za leto 1893.

dobi se še pri uredništvu „Edinosti“.